

Az *MPEG-1 Audio Layer 3 (MP3)* a Fraunhofer Intézet által kidolgozott adatvesztéses zenetömörítési eljárás, amelyet még 1992-ben dolgoztak ki a zenei tartalmak digitális formában való tárolásához, és amelyre azért volt szükség, hogy az akkori analóg jelforrásokhoz hasonló, elfogadható minőségű hangok a tömörített videojelekkel együtt kerülhessenek CD-lemezekre.

A zeneipart forradalmasító MP3 megjelenése tulajdonképpen a filmipar képviselőinek köszönhető, akik a digitális optikai adattárolókban, a CD-lemezekben rejlő lehetőségek kiaknázása érdekében létrehozták az *MPEG (Motion Picture Expert Group)* munkacsoportot.

Az MPEG feladata volt, hogy a CD-lemezek 1,4 Mbit/s-os adatátviteli sebességéhez igazítva a filmipar számára is lehetővé váljon a kielégítő minőségű mozgóképek és sztereó hang CD-ről történő lejátszása, ugyanis a jó minőségű VHS eléréséhez minimum 165 Mbit/s adatátviteli sebességre volt szükség. Ezt a problémát hidalta át a 8:1-es arányú tömörítésre képes különleges videokódolási eljárás, amelyet 1993-ban *MPEG-1* néven (ISO 11172) szabványosítottak.

A továbbfejlesztett MPEG-3 alkalmazásával 10 hagyományos CD tartalma írható fel egyetlen lemezre. Az ezzel a kódolási eljárással készült tömörített zenei tartalmak 1995 július 14-én kapták meg egységes nevüket, azaz ekkortól kezdve jelentek meg a zeneipar alapjaiban átalakító .mp3-kiterjesztésű zeneszámok.

Forrás: MTI